DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

11. september 2001 *

I sag C-67/99,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Wainwright og P. Stancanelli, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Irland ved M.A. Buckley, som befuldmægtiget, bistået af H.A. Whelehan, SC, og A.M. Collins, BL, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7), idet det ikke har tilstillet Kommissionen den fuldstændige liste over lokaliteter, der er nævnt i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, samt oplysningerne om disse lokaliteter i henhold til samme direktivs artikel 4, stk. 1, andet afsnit,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann (refererende dommer), og dommerne V. Skouris, R. Schintgen, F. Macken og J.N. Cunha Rodrigues,

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 18. januar 2001,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 3. maj 2001,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 25. februar 1999 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EF-traktatens artikel 169 (nu artikel 226 EF) anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206,

s. 7, herefter »direktivet«), idet det ikke har tilstillet Kommissionen den fuldstændige liste over lokaliteter, der er nævnt i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, samt oplysningerne om disse lokaliteter i henhold til samme direktivs artikel 4, stk. 1, andet afsnit.

Fællesskabsrettens bestemmelser

2 Direktivet har ifølge sin artikel 2 til formål at bidrage til at sikre den biologiske diversitet ved at bevare naturtyperne samt de vilde dyr og planter inden for det af medlemsstaternes område i Europa, hvor EF-traktaten finder anvendelse.

3 Direktivets artikel 3, stk. 1 og 2, indeholder følgende bestemmelser:

»1. Der oprettes et sammenhængende europæisk økologisk net af særlige bevaringsområder under betegnelsen Natura 2000. Dette net, der består af lokaliteter, der omfatter de naturtyper, der er nævnt i bilag I, og levesteder for de arter, der er nævnt i bilag II, skal sikre opretholdelse eller i givet fald genopretning af en gunstig bevaringsstatus for de pågældende naturtyper og levestederne for de pågældende arter i deres naturlige udbredelsesområde.

Natura 2000-nettet omfatter ligeledes de særligt beskyttede områder, som medlemsstaterne har udlagt i medfør af direktiv 79/409/EØF.

2. Hver medlemsstat bidrager til oprettelsen af Natura 2000 i forhold til andelen af naturtyperne og levestederne for arterne efter stk. 1, der er repræsenteret på dens område. I overensstemmelse med artikel 4 udpeger hver stat med henblik herpå lokaliteter som særlige bevaringsområder under hensyn til målene i stk. 1.«

4 Ifølge direktivets artikel 1, litra j), forstås ved »lokalitet« et bestemt geografisk område, hvis areal er klart afgrænset. Ifølge direktivets artikel 1, litra k), forstås ved »lokalitet af fællesskabsbetydning« en lokalitet, der i det eller de biogeografiske område(r), som den tilhører, bidrager væsentligt til at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for en af naturtyperne i bilag I eller for en af arterne i bilag II, og som også kan bidrage væsentligt til at sikre sammenhængen i Natura 2000, og/eller som bidrager væsentligt til at opretholde den biologiske diversitet i det eller de pågældende biogeografiske område(r). For så vidt angår dyrearter, der kræver et stort område, svarer lokaliteterne af fællesskabsbetydning til de steder inden for den pågældende arts naturlige udbredelsesområde, der frembyder de fysiske eller biologiske elementer, der er afgørende for artens liv og reproduktion.

5 Fremgangsmåden ved udpegning af særlige bevaringsområder (herefter »SBVO«), der er fastsat i direktivets artikel 4, har fire etaper. Først foreslår hver medlemsstat en liste over lokaliteter med oplysning om, hvilke naturtyper efter bilag I og hvilke naturligt hjemmehørende arter efter bilag II der findes på disse lokaliteter (artikel 4, stk. 1). Dernæst opstiller Kommissionen i forståelse med hver af medlemsstaterne og på grundlag af medlemsstaternes lister et udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning (artikel 4, stk. 2, første og andet afsnit). Derefter vedtager Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 21 den liste over lokaliteter, der er udvalgt som lokaliteter af fællesskabsbetydning (artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, og stk. 3). Endelig udpeger medlemsstaterne lokaliteterne af fællesskabsbetydning som SBVO (artikel 4, stk. 4).

6 Specielt vedrørende den første etape er det i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, bestemt, at medlemsstaterne foreslår den deri nævnte liste over lokaliteter

på grundlag af kriterierne i bilag III til direktivet (etape 1) og de relevante videnskabelige oplysninger.

7 Bilag III til direktivet (etape 1), punkt A og B, opregner følgende kriterier:

»A. *Kriterier for vurdering af lokaliteten for en given naturtype i bilag I*

a) Den pågældende naturtypes repræsentativitet på lokaliteten.

b) Den del af lokaliteten, der er dækket af den pågældende naturtype i forhold til det samlede areal, der er dækket af denne naturtype på det nationale område.

c) Bevaringsgraden af og retableringsmuligheden for den pågældende naturtypes struktur og funktioner.

d) Global vurdering af lokalitetens værdi for bevaringen af den pågældende naturtype.

B. *Kriterier for vurdering af lokaliteten for en given art i bilag II*

a) Størrelse og tæthed af den bestand af arten, der findes på lokaliteten, i forhold til de bestande, der findes på det nationale område.

b) Bevaringsgraden af og retableringsmuligheden for de levestedselementer, der er vigtige for den pågældende art.

c) Isolationsgrad af den bestand, der findes på lokaliteten, i forhold til artens naturlige udbredelsesområde.

d) Samlet vurdering af lokalitetens værdi for bevaringen af den pågældende art.«

8 Medlemsstaterne klassificerer i henhold til bilag III (etape 1), punkt C, efter de i dette bilag (etape 1), punkt A og B, angivne kriterier, de lokaliteter, som de foreslår til den nationale liste, som lokaliteter, der kan udpeges som lokaliteter af fællesskabsbetydning, efter deres relative værdi for bevaringen af hver naturtype i bilag I eller hver art i bilag II.

9 Efter direktivets artikel 4, stk. 1, andet afsnit, skal listen over de foreslåede lokaliteter sendes til Kommissionen inden tre år efter direktivets meddelelse sammen med oplysninger om hver lokalitet. Disse oplysninger skal omfatte et kort over lokaliteten, dens navn, beliggenhed og udstrækning samt data fremkommet ved anvendelse af de særlige kriterier i bilag III (etape 1) og indgives på en formular udarbejdet af Kommissionen efter fremgangsmåden i direktivets artikel 21 (herefter »formularen«).

10 Direktivet blev meddelt den 10. juni 1992, og medlemsstaterne skulle således have fremsendt listen over foreslåede lokaliteter samt oplysninger vedrørende lokaliteterne til Kommissionen før den 11. juni 1995.

11 Formularen blev først udfærdiget af Kommissionen ved beslutning 97/266/EF af 18. december 1996 om en formular for oplysninger vedrørende foreslåede Natura 2000-lokaliteter (EFT 1997 L 107, s. 1). Beslutningen blev meddelt medlemsstaterne den 19. december 1996 og blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* den 24. april 1997.

Den administrative procedure

12 Den 24. april 1996 opfordrede Kommissionen — der ikke mente fra de irske myndigheder at have modtaget hverken den fuldstændige liste over lokaliteter med oplysning om, hvilke naturtyper efter bilag I og hvilke naturligt hjemmehørende arter efter bilag II der findes på disse lokaliteter eller oplysninger om disse lokaliteter, og som ikke rådede over andre oplysninger, på grundlag af hvilke den kunne fastslå, at Irland havde truffet de foranstaltninger, der var nødvendige for at efterkomme forpligtelserne i henhold til direktivets artikel 4 — i overens-

stemmelse med den i traktatens artikel 169 fastlagte procedure den irske regering til inden to måneder at fremsætte sine bemærkninger i den anledning.

13 Ved skrivelse af 28. april 1997 fremsendte de irske myndigheder en liste, der indeholdt 207 lokaliteter med et areal på 5 530 km^2, der efter offentlig bekendtgørelse var blevet foreslået udpeget som SBVO, og på hvilke der fandtes prioriterede naturtyper.

14 Den 11. juli 1997 tilstillede Kommissionen, i erkendelse af, at formularen først havde foreligget den 19. december 1996, den irske regering en supplerende åbningsskrivelse, hvori den atter kritiserede, at denne ikke havde fremsendt den fuldstændige liste over lokaliteter og oplysninger om disse, og opfordrede den til inden én måned at fremsætte sine bemærkninger vedrørende denne overtrædelse af direktivets artikel 4, stk. 1. Kommissionen fremhævede navnlig, at det var nødvendigt at benytte formularen for at give de relevante oplysninger.

15 Ved skrivelse af 5. september 1997 meddelte de irske myndigheder Kommissionen, at de agtede at gennemføre bestemmelserne i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, gennem udfærdigelse af den krævede liste i tre afsnit, det første omfattende lokaliteter, hvori der findes prioriterede naturtyper, det andet lokaliteter, hvori der findes naturtyper og arter, der ikke er prioriteret, og det tredje lokaliteter ved havet. De irske myndigheder oplyste med hensyn til den liste, der var blevet fremsendt den 28. april 1997, og som vedrørte det første af de nævnte afsnit, at det ikke på noget tidspunkt var blevet besluttet, at denne skulle erstatte eller afskaffe den nødvendige formelle fremsendelse.

16 Kommissionen mente ikke på grundlag af korrespondancen med de irske myndigheder at kunne fastslå, at Irland havde fremsendt en fuldstændig liste over lokaliteter med oplysning om, hvilke naturtyper efter direktivets bilag I og hvilke naturligt hjemmehørende arter efter bilag II, der findes på disse lokaliteter

samt oplysninger om disse lokaliteter, og tilstillede derfor i henhold til traktatens artikel 169 den 19. december 1997 denne medlemsstat en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede den til at efterkomme udtalelsen inden to måneder efter dennes meddelelse.

17 Ved skrivelse af 23. februar 1998 meddelte de irske myndigheder Kommissionen, at undladelsen af at fremsende listen over lokaliteter og oplysninger vedrørende disse lokaliteter skyldtes den forsinkelse, der var forbundet med gennemførelse af proceduren om offentlig høring i Irland, og oplyste, at de formentlig kunne tilstille den en liste i midten af 1998. Ved skrivelse af 30. september 1998 fremsendte de irske myndigheder en første endelig delliste, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, der indeholdt 39 lokaliteter. Oplysningerne om de 39 lokaliteter i denne første endelige delliste var blevet fremsendt særskilt ved skrivelse af 6. august 1998. Ved skrivelse af 12. oktober 1998 fremsendte de irske myndigheder en anden endelig delliste, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, der indeholdt ni lokaliteter. Oplysningerne om lokaliteterne i denne anden liste var blevet fremsendt særskilt ved skrivelse af 6. oktober 1998.

18 Kommissionen mente ikke, at den på grundlag heraf var i stand til at fastslå, at Irland havde bragt den omhandlede overtrædelse til ophør, og besluttede derfor at anlægge denne sag.

Formaliteten

19 Den irske regering har anført, at sagen i det hele bør afvises. Den har gjort gældende, at den begrundede udtalelse ikke opfylder kravene ifølge Domstolens praksis. Den indeholder således ikke en sammenhængende og udførlig redegørelse for de grunde, der har fået Kommissionen til at antage, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten.

20 Udtalelsen vedrører desuden ikke de samme grunde og klagepunkter som dem, der er anført i stævningen. Den irske regering har herved anført, at den begrundede udtalelse kun omtaler Irlands forsinkelse med at efterkomme bestemmelserne i direktivets artikel 4, stk. 1, og ikke indeholder de særlige klagepunkter, der er anført i stævningen, og hvorefter Irland ikke har opfyldt de materielretlige krav efter denne bestemmelse.

21 Det bemærkes herved, at den begrundede udtalelse skal indeholde en sammenhængende og detaljeret redegørelse for grundene til, at den pågældende stat efter Kommissionens opfattelse har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten (jf. bl.a. dom af 16.9.1997, sag C-279/94, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 4743, præmis 15).

22 Endvidere bemærkes, at genstanden for en sag anlagt i medfør af traktatens artikel 169 afgrænses af den administrative procedure, der er foreskrevet i denne bestemmelse, og at de klagepunkter, der fremføres til støtte for Kommissionens begrundede udtalelse og sagsanlægget, følgelig skal være de samme (jf. bl.a. dommen i sagen Kommissionen mod Italien, præmis 24).

23 Reglen herom er imidlertid ikke til hinder for, at Kommissionen uddyber sine oprindelige klagepunkter i stævningen, dog under forudsætning af, at den ikke dermed ændrer søgsmålets genstand (jf. i denne retning dom af 6.4.2000, sag C-256/98, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 2487, præmis 30 og 31).

24 Det bemærkes, at Kommissionen i den begrundede udtalelse har kritiseret Irland for hverken at have fremsendt den fuldstændige, endelige liste over lokaliteter, der kan udpeges som SBVO, eller oplysningerne herom, som fastlagt i direktivets

artikel 4, stk. 1, første og andet afsnit. Kommissionen har herom anført, at den vejledende delliste, de irske myndigheder har fremsendt den 28. april 1997, hverken i geografisk henseende eller for så vidt angår de naturtyper og levesteder for arter, der skal medtages, kan anses for fuldstændig, og at oplysningerne om de lokaliteter, der var blevet meddelt, ikke vedrørte alle de pågældende lokaliteter.

25 I stævningen har Kommissionen fremført de samme argumenter som i den begrundede udtalelse. Den har anført, at den endelige delliste over lokaliteter, Irland har foreslået, er utilstrækkelig henset til de videnskabelige arbejder, den skal bedømmes efter. Den har på den ene side anført, at Irland ikke havde foreslået nogen lokalitet for 26 naturtyper af fællesskabsbetydning — herunder syv prioriterede naturtyper, som der findes mange af på irsk område, nemlig havbugterne, de faste kalkfattige eu-atlantiske klitter (Calluno-Ulicetea), de faste kalkfattige klitter med Empetrum nigrum, de aktive højmoser, skovbevoksede tørvemoser, skove med Taxus baccata på De Britiske Øer — eller for tyve arter af fællesskabsbetydning — som f.eks. Rhinolophus hipposideros, Phoca vitulina, Alosa fallax, Geomalacus maculosus og Margaritifera margaritifera, som der findes store bestande af dér. Kommissionen har på den anden side påpeget, at antallet af lokaliteter, der var blevet endelig foreslået af Irland, har været utilstrækkeligt, navnlig for visse naturtypers og visse arters vedkommende.

26 Af det anførte fremgår for det første, at den begrundede udtalelse i det foreliggende tilfælde har været i overensstemmelse med de i præmis 21 i nærværende dom nævnte krav i Domstolens praksis.

27 Det fremgår dernæst af det anførte, at Kommissionen ikke i stævningen har ændret sagens genstand, idet den blot har belyst det klagepunkt, der var fremført i den begrundede udtalelse om undladelsen af at fremsende en liste over alle de lokaliteter, der kan udpeges som SBVO, og har givet forskellige klare eksempler på manglerne i de lister, som Irland hidtil havde fremsendt.

28 Irlands formalitetsindsigelse bør derfor forkastes.

Realiteten

Det første anbringende

29 Kommissionen har vedrørende forpligtelsen til at fremsende den i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, nævnte liste over lokaliteter, anført, at hver enkelt medlemsstat skal bidrage til oprettelsen af et sammenhængende europæisk økologisk net efter forekomsten på dens område af de henholdsvis i bilag I og II til direktivet angivne naturtyper og levesteder. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, sammenholdt med bilag III til direktivet, viser, at medlemsstaterne råder over et vist skøn ved afgørelsen af, hvilke lokaliteter der skal medtages på listen. Kommissionen har imidlertid fremhævet, at dette skøn begrænses af de tre følgende forhold:

— for udvælgelsen af de lokaliteter, der skal foreslås, kan der kun tillægges videnskabelige kriterier betydning

— de foreslåede lokaliteter skal give sikkerhed for en ensartet geografisk dækning, der er repræsentativ for hver enkelt medlemsstats samlede område, således at der bliver tale om et sammenhængende og afbalanceret net. Den

liste, som medlemsstaten foreslår, skal derfor afspejle den økologiske (og for arterne genetiske) forskelligartethed hos naturtyperne og de på det nationale område hjemmehørende arter

— listen skal være fuldstændig, dvs. at hver enkelt medlemsstat skal foreslå et antal lokaliteter, der gør det muligt at få alle naturtyper efter direktivets bilag I samt alle levesteder for arter efter bilag II på dens område med på en tilstrækkelig repræsentativ måde.

30 Kommissionen har vedrørende den nationale irske liste anført, at Irland den 19. februar 1998, da fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb, havde tilstillet den en liste over 207 lokaliteter, der dog kun var en vejledende liste, at Irland den 25. februar 1999, da sagen blev anlagt, ikke havde bekræftet denne vejledende liste, men alene fremsendt en endelig delliste indeholdende 48 lokaliteter med tilhørende oplysninger, og at Irland på datoen for retsmødet den 18. januar 2001 havde fremsendt en liste over ialt 362 lokaliteter.

31 Kommissionen har anført, at den har indledt nærværende sag med det formål at få fastslået, at den nationale irske liste klart er utilstrækkelig, idet den i høj grad er udtryk for en overskridelse af det skøn, medlemsstaterne har. Ikke blot er listens utilstrækkelighed indlysende efter forholdene på datoen for udløbet af den i den begrundede udtalelse fastsatte frist, men der må også tages en lang række forbehold vedrørende listen over 362 lokaliteter. Den nationale irske liste er således ikke i overensstemmelse med kriterierne i artikel 4, stk. 1, sammenholdt med bilag III til direktivet.

32 Den irske regering har erkendt, at den endnu ikke, dengang fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb, havde tilstillet Kommissionen en liste over lokaliteter, der kunne udpeges som SBVO. Den har anført, at denne forsinkelse skyldes

interne vanskeligheder. Den har således for at opnå befolkningens tilslutning til den ambitiøse målsætning med direktivet fundet det nødvendigt at gennemføre et større program for høring af befolkningen. Den har fremhævet, at de 362 irske lokaliteter, der frem til januar 2001 officielt var blevet meddelt, er fredet i henhold til irsk fredningslovgivning, hvilket er ensbetydende med en langt videregående beskyttelse end krævet efter direktivet.

33 Det bemærkes, at selv om det fremgår af bestemmelserne i direktivets artikel 4, stk. 1, om den procedure, der skal følges ved fastlæggelsen af de lokaliteter, der kan udpeges som SBVO, at medlemsstaterne råder over et vist skøn med hensyn til, hvilke lokaliteter der skal foreslås, forholder det sig ikke desto mindre således, at de, som anført af Kommissionen, skal udføre denne opgave under iagttagelse af de i direktivet fastlagte kriterier.

34 Det bemærkes i denne forbindelse, at Kommissionen for at kunne opstille et udkast til en liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning med henblik på at oprette et sammenhængende europæisk økologisk net af SBVO må have en udtømmende oversigt over valgte lokaliteter, der på nationalt niveau har en relevant økologisk interesse med hensyn til det formål, som tilsigtes med levestedsdirektivet, nemlig bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Nævnte oversigt er derfor udarbejdet på grundlag af de kriterier, der er fastsat i direktivets bilag III (etape 1) (dom af 7.11.2000, sag C-371/98, First Corporate Shipping, Sml. I, s. 9235, præmis 22).

35 I øvrigt er det kun på denne måde muligt at realisere det formål, der tilsigtes med levestedsdirektivets artikel 3, stk. 1, første afsnit — opretholdelsen eller genopretningen af en gunstig bevaringsstatus for de pågældende naturtyper og levesteder for de pågældende arter i deres naturlige udbredelsesområde — for så vidt angår områder, der er beliggende på begge sider af en eller flere af Fællesskabets indre grænser. Det følger nemlig af levestedsdirektivets artikel 1,

litra e) og i), sammenholdt med artikel 2, stk. 1, at en naturtypes eller arts gunstige bevaringsstatus skal vurderes i forhold til medlemsstaternes samlede område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse (First Corporate Shipping-dommen, præmis 23).

36 I øvrigt bemærkes det, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, og at ændringer af forholdene i tiden derefter ikke kan tages i betragtning af Domstolen (jf. bl.a. dom af 8.3.2001, sag C-266/99, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 1981, præmis 38).

37 Det kan imidlertid fastslås, at den 19. februar 1998, da fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb, var den nationale irske liste, der var blevet tilstillet Kommissionen, klart utilstrækkelig og et klart udtryk for tilsidesættelse af den skønsmargen, medlemsstaterne råder over ved opstillingen af listen over lokaliteter som omhandlet i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit. Ifølge den ovenfor i præmis 36 citerede praksis kan der ikke i denne sag tillægges de lister over lokaliteter, der er blevet tilstillet Kommissionen efter udløbet af denne frist, betydning.

38 Det skal derfor fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet, idet det ikke inden for den fastsatte frist har tilstillet Kommissionen den liste over lokaliteter, der er nævnt i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit.

Det andet anbringende

39 Den irske regering har vedrørende forpligtelsen til at fremsende oplysninger om lokaliteter, der kan udpeges til SBVO, erkendt, at den ikke fremsendte disse oplysninger, før fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb, men gør gældende,

at da formularen først blev vedtaget i december 1996, og Kommissionen insisterede på, at de omhandlede oplysninger skulle meddeles ved hjælp af den, kunne dette vigtige arbejde ikke afsluttes inden for fristen.

40 Kommissionen har anført, at forpligtelsen til at fremsende oplysninger vedrørende lokaliteterne skulle opfyldes inden den 11. juni 1995. Selv om det lægges til grund, at nogle medlemsstater, der inden den 11. juni 1995 rådede over listen over foreslåede lokaliteter samt oplysningerne herom, ønskede at afvente vedtagelsen af formularen, kunne de hurtigt efter dennes meddelelse den 19. december 1996 have indført disse oplysninger i denne og meddelt dem til Kommissionen.

41 Kommissionen har tilføjet, at den af hensyn til den forsinkede vedtagelse af formularen har forlænget den administrative procedure, idet den har tilstillet Irland en supplerende åbningsskrivelse den 11. juli 1997, altså faktisk efter datoen for meddelelsen af formularen. De irske myndigheder har derfor absolut kunnet opfylde deres pligt til at meddele oplysningerne om hver enkelt lokalitet. Da fristen ifølge den begrundede udtalelse udløb den 19. februar 1998, havde Irland imidlertid ikke tilstillet Kommissionen oplysningerne vedrørende de lokaliteter, der skulle foreslås.

42 Det bemærkes for det første, at selv om Kommissionen først tilstillede den irske regering en åbningsskrivelse den 24. april 1996, dvs. før formularen blev meddelt, tilstillede den den, efter at dette var sket, en ny åbningsskrivelse, hvori denne regering fik en ny frist til at efterkomme direktivets artikel 4, stk. 1, andet afsnit.

43 Det bemærkes dernæst, at medlemsstaterne allerede ved direktivets meddelelse den 10. juni 1992 vidste, hvilke typer oplysninger de skulle indhente og fremsende inden tre år efter denne meddelelse, dvs. inden den 11. juni 1995.

De vidste desuden, at disse oplysninger skulle gives på grundlag af formularen, når Kommissionen havde udfærdiget denne. Faktisk hedder det udtrykkeligt i direktivets artikel 4, stk. 1, andet afsnit, at de oplysninger, der skal fremsendes under anvendelse af en af Kommissionen udarbejdet formular, omfatter et kort over lokaliteten, dens navn, beliggenhed og udstrækning samt data fremkommet ved anvendelse af de særlige kriterier i bilag III (etape 1).

44 Den frist, som Kommissionen gav den irske regering til at opfylde forpligtelsen til i formularen at indføre de oplysninger om lokaliteterne, som den måtte ligge inde med allerede før den 11. juni 1995, må derfor anses for rimelig. Den irske regering havde faktisk haft tiden fra den 19. december 1996, hvor formularen blev meddelt, til den 19. februar 1998, da den i den begrundede udtalelse fastsatte frist udløb, dvs. over et år, til at opfylde denne særlige forpligtelse.

45 Den irske regering har erkendt, at den ved udløbet af fristen ifølge den begrundede udtalelse ikke under benyttelse af formularen havde tilstillet Kommissionen oplysningerne vedrørende de lokaliteter, der skulle foreslås, og det må derfor fastslås, at Irland ved ikke fristmæssigt at have tilstillet Kommissionen oplysningerne om lokaliteterne i den i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, nævnte liste i overensstemmelse med samme bestemmelses andet afsnit har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivet.

Sagens omkostninger

46 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Irland har tabt sagen, bør det pålægges Irland at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet det ikke inden for den fastsatte frist har tilstillet Kommissionen den liste over lokaliteter, der er nævnt i direktivets artikel 4, stk. 1, første afsnit, samt oplysningerne om disse lokaliteter i henhold til samme direktivs artikel 4, stk. 1, andet afsnit.**

2) **Irland betaler sagens omkostninger.**

Gulmann Skouris Schintgen

Macken Cunha Rodrigues

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. september 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitssekretær Formand for Sjette Afdeling